

a jogalkotó meghatározott személyeket – **kifejezett rendelkezéssel** vagy hallgatással – **kizár** egy adott jogszabály alkalmazásából (a jogszabály által nyújtott előnyökből).

A döntés az érintettséggel kapcsolatosan is iránymutatást ad, amikor rögzíti, hogy egy adott, valamely előnyt juttató jogszabály személyi hatályával összefüggésben a hátrányos megkülönböztetés sérelmét az a homogén csoportba tartozó jogalany is állíthatja, akire az adott jogszabály hatálya csak közvetve terjed ki. Alaptörvény-ellenes diszkrimináció ugyanis azáltal is megvalósulhat, hogy a jogalkotó meghatározott személyeket – kifejezett rendelkezéssel vagy hallgatással – **kizár** egy adott jogszabály alkalmazásából (a jogszabály által nyújtott előnyökből). Az ezzel ellenkező értelmezés nem állna összhangban az Alaptörvény XV. cikke által biztosított jogegyenlőség követelményével és az alapjogi sérelmek orvoslása érdekében intézményesített alkotmányjogi panasz céljával. Amennyiben az alapul fekvő norma alkotmányossági vizsgálatától az Alkotmánybíróság elzárkózna, a diszkrimináció alaptörvényi tilalma kiüresíthetővé válna.

Az Alaptörvény XV. cikkének vonatkozásában az indítványozó jogsérelmét éppen az eredményezi, hogy a törvény által biztosított kedvezőbb feltételek és körülmények nem terjednek ki, vagy jelentős joghátrányt okozó további feltételek elfogadása mellett terjed csak ki az azonos, vagy hasonló helyzetű személyekre, mivel az indítványozó részére kárrendezésként megállapított összeg nulla.

Erre figyelemmel a kárrendezésből kimaradt személy véleményem szerint további okirati igazolás nélkül is érintettnek minősül.

A jogszabály vagy annak hatályosulása folytán közvetlenül, bírói döntés nélkül sérültek az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogai, és más hazai jogorvoslatra nincs lehetőség biztosítva. A panasz benyújtására az Abtv. 26. § (2) a) pontja alapján került sor.

Nincs jogorvoslati lehetőség a 2015. évi CCXIV. törvény 10.§ (4) bekezdés kifogásolt szövegrésze, 15.§ (4) bekezdése, 15.§ (5) bekezdése, 16.§ (3) bekezdése fenti szövegrésze, 16.§ (4) bekezdése kapcsán, az ott írt kötvénykibocsátás, a kárrendezésként kifizethető ellenérték számítás, a harmincmillió forint feletti tulajdonjog elvonás rendes bírósági úton nem támadható.

A 2015. évi CCXIV. törvény az indítványozó részére nem biztosít jogorvoslati lehetőséget a tekintetben sem, hogy a 21.§ (1) bekezdés a Quaestor Károsultak Kárrendezési Alapját terhelő kárrendezési jogosultságot megszünteti, az igényérvényesítés lehetőségét és a kárrendezésre vonatkozó megállapításokhoz fűződő joghatást megszünteti.

A 2015. évi CCXIV. törvény 27. § kapcsán sincs olyan jogorvoslati eljárási lehetőség, melyben kifogásolni lehetne a jogalkotó azon eljárását, melyben egy törvény, nevezetesen a „Quaestor törvény” hatályát megszünteti.

Ezek a jogsértések kizárólag a Tisztelt Alkotmánybíróság előtti eljárásban kifogásolhatóak. A 2015. évi CCXIV. törvény vitatott rendelkezései bírói vagy hatósági eljárás nélkül hatályosultak.

Budapest, 2016. július 25.

Tisztelettel:

- meghatalmazással igazolt jogi képviselője

